



רע"פ 3618/15 - מ.ס פינוי אשפה בע"מ, מאיר זבאן נגד המשרד לאיכות הסביבה

בית המשפט העליון

רע"פ 3618/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקשים: 1. מ.ס פינוי אשפה בע"מ
2. מאיר זבאן (סבן)

נ ג ד

המשיב: המשרד לאיכות הסביבה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 12.4.2015 בע"פ 35421-11-14 שניתן על ידי כבוד השופטת ג' שלו

בשם המבקשים: עו"ד יהונתן גבאי

בשם המשיב: עו"ד עדי שגיא

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטת ג' שלו) בע"פ 35421-11-14 מיום 12.4.2015, במסגרתו התקבל ערעור המשיבה על פסק דינו של בית משפט השלום בקרית גת בת"פ 231-06, כך שהמבקשים הורשעו בעבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, בניגוד לסעיפים 2, 13 ו-15 לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן: החוק), והתיק הושב לבית משפט השלום לצורך שמיעת טיעונים לעונש וגזירת דינם.



רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקשים הוגש כתב אישום המייחס להם את העבירה בה הם הורשעו, וכן למבקשים 2-3 גם עבירה של אי ביצוע צו ניקוי בניגוד לסעיפים 13(ב)(5) ו-13 לחוק. על פי עובדות כתב האישום, המבקשת 1 היא חברה פעילה העוסקת בין היתר בפינוי פסולת. המבקש 2 הוא בעל מניות ומנהל בפועל של המבקשת 1, והוא נושא משרה בתאגיד החייב לפקד ולעשות כל שניתן למניעת עבירות הפוגעות באיכות הסביבה. המבקשים 3 ו-4 הם חקלאים בעלי נחלות במושב גילת בו הם מתגוררים. בתאריכים שונים במהלך חודש יולי 2004, נמצאה פסולת שנשפכה, הונחה ופוזרה בחלקה בשטח פתוח ברשות הרבים וחלקה בשטח בבעלות וחזקת המבקש 3. במקום נמצאו מספר רב של כחמישים ערימות פסולת, אשר הייתה מורכבת משיירי עיבוד מתכת, סיגי מתכת ופסולת בנין אשר הכילה רעלים שונים. את הפסולת העבירה למקום חברת יהודה פלדות בע"מ, על פי הזמנה בעבור מבקשים 3 ו-4 בביצוע המבקשים 1 ו-2. כמו כן, המבקש 4, שהוא קרוב משפחתו של המבקש 3, היה אחראי גם כן הואיל והוא יזם, טיפל והזמין את שפיכת הפסולת.

3. עוד על פי עובדות כתב האישום, ביום 26.7.2004 נשלחה למבקשים 2 ו-3 התראה על ידי מנהל מחוז הדרום של המשרד לאיכות הסביבה על פי חוק, לפיה הם נדרשו לפעול לחיסול מידי של המפגע תוך 14 יום לכל היותר. המבקשים 2 ו-3 לא ביצעו את האמור, ועל כן נמסר להם צו ניקוי ביום 31.8.2004, לפי סעיף 13 לחוק, לפיו נדרשו לבצע את האמור עד ליום 15.9.2004. הפסולת פונתה רק ביום 17.2.2015 על ידי חברת יהודה פלדות בע"מ, אשר גם לה נשלחה התראה דומה.

4. ביום 6.10.2014 זיכה בית משפט השלום את המבקשים מחמת הספק מהעבירות שיוחסו להם בכתב האישום. המשיבה ערערה על הכרעת דינו של בית משפט השלום, וביום 12.4.2015 קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה בכל הנוגע לעבירה של השלכת פסולת ברשות הרבים, ודחה אותו בנוגע לעבירה של אי ביצוע צו הניקוי. נקבע כי התיק יושב לבית משפט השלום לצורך שמיעת הטיעונים לעונש וגזירת דינם של המבקשים.

הבקשה למתן רשות ערעור

5. המבקשים מעלים טענות בנוגע לקביעות המהותיות של בית המשפט המחוזי, בשאלות כגון: השימוש שנעשה בפועל בחומר; השוואה להלכת אליאס; מידת הזיהום שמייצרת הפסולת על הקרקע; כוחו של מסמך שאישר את פעולתם; ועוד. כן סוקרים המבקשים את תמונת המצב של הפסולת במדינת ישראל והשימוש בה, כדי לעמוד על כך שהיא משמשת רבות בענפי הבנייה והסלילה.

6. ביקשתי את תגובת המשיבה וזו הוגשה ביום 7.7.2015. לעמדתה, יש לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהיא הוגשה טרם זמנה.

דיון והכרעה

7. דין בקשת רשות הערעור להידחות.

8. הלכה היא, כי לא תינתן רשות ערעור בטרם ניתנו בתיק הכרעת דין וגזר דין סופיים, שהרי "אין רשות הערעור והערעור נתונים על הרשעה בנפרד מגזר הדין" (ראו רע"פ 2301/98 רונן נ' מדינת ישראל (20.4.1998); רע"פ 884/06 אשכנזי נ' מדינת ישראל (2.7.2006); רע"פ 4827/08 חלבי נ' מדינת ישראל (17.6.2008)).

לאחר שיגזור בית המשפט המחוזי את דינם של המבקשים, הם יוכלו לערער על עונשם, ככל שירצו לעשות כן,



לבית המשפט המחוזי, ורק לאחר מכן יוכלו לשוב ולהגיש בקשת רשות ערעור לבית משפט זה.

9. אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, כ"א בתמוז התשע"ה (8.7.2015).

ש ו פ ט
